

Cor Lieder Càmera —*Essències*

La Casa dels Cants

Diumenge, 19 de setembre de 2021 – 19 h

Petit Palau

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Cor Lieder Càmera

Belén Bernaus i Laia Prat, sopranos

Margarida Lladó i Guillermina

Morales, mezzosopranos

Matthew Thomson i Lluís Vila, tenors

Pablo Acosta i Albert Cabero, barítons

Montse Colomer, coreografia

Josep Vila i Casañas, director

ELS LIEDER:

Johannes Brahms (1833-1897)

Die Rosmarin, op. 62/1

Wilhelm Stenhammar (1871-1927)

I serrailllets have

Johannes Brahms

Nachtwache I i II, op. 104 núm. 1 i 2

LA MÚSICA DE L'ESPERIT:

Joseph Rheinberger (1839-1901)

“Sanctus & Benedictus”, de la *Cantus Missae*

Alfred Desenclos (1912-1971)

Salve Regina

Cant gregorià

Tu es Petrus

Maurice Duruflé (1902-1986)

Tu es Petrus

EL NOSTRE CANÇONER:

Josep Sancho Marraco (1879-1960)

Muntanyes regalades

(arranjament de la cançó tradicional)

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

CARLES SANTOS:

Carles Santos (1940-2017)

Variacions sobre un tema de J. S. Bach

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

“Crucifixus”, de la *Missa en Si menor, BWV 232*

(transcripció per a cor, de Josep Vila i Casañas)

LA NOVA CANÇÓ:

Joan Manuel Serrat (1943)

Ara que tinc vint anys

(arranjament de Josep Vila i Casañas)

ELS QUE ENYOREM:

Herbert Howells (1897-1983)

Requiem (part III)

LA CATALUNYA D'AVUI:

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Jubilate Deo

Durada aproximada del concert: 90 minuts, amb petita pausa tècnica només per als intèrprets

#celebracions #coral #patrimonicatalà

Poema

PRIVILEGI CÍCLIC

La llàgrima
retorna a l'inici.

No al llagrima.
No a l'emoció.

La llàgrima
retorna al capvespre
primer.

A l'aiguaneix que origina.

Anna Gual

El tubercle (2016)

Comentaris

Essències

¿Havien jugat mai, de petits, a guardar els seus tresors en una capsa de llauna? Cromos, bales, xapes, ninotets..., mirats amb ulls de ganàpia ens transporten a la nostra infantesa.

Avui el Cor Lieder Càmera obrirà la seva capsa dels records i en sortiran set receptacles amb les essències que han inspirat els seus repertoris durant trenta-un anys.

Lieder Càmera ha tingut el privilegi de cultivar gèneres tan diversos com l'oratori, la música simfònica, el teatre o l'òpera, i no obstant això, els repertoris *a cappella* han estat la seva vocació primera. En el seu concert de presentació, el novembre del 1990, van sonar *lieder* de Mendelssohn i de Brahms. Aleshores el cor era, en realitat, un grup vocal de cambra integrat per setze cantants i aquest fet va inspirar el nom de Lieder Càmera. Es volia evocar l'espai on es cantarien cançons i es projectarien paisatges musicals diversos amb l'ús lliure d'un mot alemany i un d'italià (accentuat a la catalana, ja ens perdonaran!).

No els estranyi, doncs, que el concert d'avui comenci amb una breu acció teatral, homenatge a la poesia alemanya i els principals compositors de lied. Wilhelm Stenhammar, compositor suec de qui enguany es celebra el cent cinquantè aniversari del naixement, també hi serà present per donar testimoni del gran poder inspirador que aquest país nòrdic i molt especialment el mestre Eric Ericson van tenir per a Lieder Càmera en els anys de consolidació del cor.

L'epígraf "La música de l'esperit" obrirà el segon pot d'essències i ens presentarà la literatura coral sacra, un dels pilars del repertori del cor. A continuació, "El nostre cançoner" donarà pas a la música popular i tradicional catalana, gènere que Lieder Càmera sempre ha cultivat de manera apassionada. Els enregistraments editats per La Mà de Guido el 1998 i el 2005 en són testimoni.

Carles Santos, pianista i compositor, va compondre un seguit de variacions a partir del tema del subjecte de la *Fuga per a orgue S. 462 núm. 1 en La menor* de Johann Sebastian Bach. Franz Litz en va fer una transcripció per a piano que Santos interpretava en seu espectacle *La pantera imperial*, tot creant un moment especialment emotiu.

Lieder Càmera va participar en *La pantera imperial* i va viatjar de gira per diversos països europeus entre els anys 1997 i 1998. *La pantera imperial* obrirà aquest pot d'essències amb la primera sèrie de les variacions de Santos, tot seguit del "Crucifixus" de la *Missa en Si menor* de Bach en una versió de rigorosa estrena, transcripció per a tres cors *a cappella* composta pel nostre director, Josep Vila i Casañas.

Amb el projecte *Cançó Nova*, Lieder Càmera va donar un impuls a la creació de nous repertoris encarregant a més de vint compositors catalans versions corals de temes pertanyents a la Nova Cançó, moviment artístic que tingué gran importància a Catalunya als anys seixanta i setanta. Avui en podran escoltar dos dels més de vint-i-cinc arranjaments encarregats (les partitures les va publicar la Federació Catalana d'Entitats Corals i l'enregistrament discogràfic el va fer Música Global).

Les essències del sisè receptacle contenen el record d'aquells companys i companyes membres de Lieder Càmera que, amb gran dolor, han traspasat massa aviat. Joan Uyà, Pilar Vinyals, Anna Mauri, Montserrat Espargaró, Montserrat Torruella i Josep Montlló. Per a vosaltres, la més sentida interpretació del *Requiem* de Howells.

Quant a la música coral, el panorama creatiu català actual és, sens dubte, un dels més rics i prolífics de la nostra història. Tenim molts i excel·lents compositors que componen per a cor i enriqueixen el nostre repertori amb estètiques noves i agosarades. Lieder Càmera ho vol celebrar encetant el darrer pot d'essències, d'on sortirà l'obra d'un compositor jove molt representatiu, Josep Ollé i Sabaté.

Lieder Càmera dedica la gira de concerts *Essències* a tots els cantaires que en algun moment han format part del cor, així com a Glòria Coma i Pedrals, Xavier Pastrana i Britria, Elisenda Carrasco i Ribot i Eduard Vila i Perarnau, directors que, com Josep Vila i Casañas, també han estat al capdavant de la formació.

Desitgem que gaudeixin del nostre concert.

Josep Vila i Casañas, director, i en nom del Cor Lieder Càmera

Final Feliç

El concert d'avui és molt especial. Especial de debò. Perquè és la plasmació d'un moment clau, d'un punt d'inflexió, d'un abans i un després no només en la història del cor que tindrem al davant, sinó també en l'esdevenir del món coral del nostre país. No vull caure de cap manera en un transcendentalisme tronat, però avui assistirem a l'acte final que durà a la mort programada, meditada (i, per tant, sàvia i serena) d'un dels cors més importants que hi ha hagut les últimes tres dècades a Catalunya. Lieder Càmera, un cor nascut a Sabadell fa trenta-dos anys, parit per un músic visionari i un dels millors directors del nostre temps, Josep Vila i Casañas, abandona definitivament els escenaris amb aquest concert a cappella titulat *Essències* (que encara voltarà per Catalunya i s'acomiarà el 7 de novembre a Palamós, justament el dia de l'aniversari del seu director i fundador) i posa així punt final a la seva trajectòria. Per tant, el concert d'avui serà l'últim protagonitzat per Lieder Càmera a la ciutat de Barcelona, i és un goig i un encert que l'aculli un espai tan significatiu com el Palau de la Música.

És per això que no vull ocupar-me, en aquestes ratlles, d'explicar dades i elements remarcables de les peces que avui interpretaran: en aquest mateix programa de mà trobareu un text deliciós, escrit amb una delicada sensibilitat (i no exempt de certa nostàlgia) en què s'explica el perquè d'aquesta tria tan heterogènia i emotiva. En canvi, vull incidir en la transcendència del concert d'avui, perquè permet albirar el nou camí que comença a emprendre el món coral català, un moviment que va sorgir fa més de cent cinquanta anys. I nosaltres en serem testimonis privilegiats.

La decisió l'han pres de forma conjunta director i cantaires, alguns també fundadors de la formació, i després d'una profunda reflexió iniciada abans de la pandèmia. Josep Vila va tornar a agafar les regnes del cor fa quatre anys, després d'una dècada a les ordres d'altres directors que en van mantenir l'essència i l'excel·lència (i que també seran homenatjats en un dels blocs d'aquest concert). Aquesta última etapa s'ha caracteritzat per un innovador model híbrid, amb cantaires professionals i amateurs, que permetés mantenir aquesta excel·lència musical, i que ha donat resultats admirables. Però el nivell dels músics del nostre país ha millorat tant (i especialment el dels cantants) que les noves generacions busquen i troben altres horitzons plenament professionalitzats, incompatibles amb el model de cor d'alt nivell però amateur que ha estat sempre Lieder Càmera. I això és motiu de joia i és digne de celebració; però tal com ells mateixos deien a la nota de premsa on anunciaven el comiat, també “és el reflex de l'inici d'una nova etapa històrica del cant coral al nostre país: la proliferació de noves formacions vocals professionals, una circumstància esperada que ha arribat per coronar la nostra rica tradició coral”. ¿És potser això, morir d'èxit?

Lieder Càmera clourà la temporada col·laborant en dues produccions simfòniques amb orquestres de gran nivell del país (la Gran Missa en Do menor de Mozart amb Camera Musicae, i la Missa Solemnis de Beethoven en el concert de cloenda de la temporada de l'OBC). Però avui en tindrem l'essència, el cor nu i sol a l'escenari, cantant joies del repertori a cappella de tots els temps, peces que l'han marcat, que s'han convertit en autèntics himnes per al cor i que tenen un significat molt especial.

Lieder Càmera tanca així un viatge musical i humà formidable que l'ha dut a fer més de cinc-cents concerts, diversos enregistraments i espectacles de tota mena arreu d'Europa, amb els quals ha obtingut innombrables èxits i reconeixements. I s'acomiada en un moment artístic excel·lent que avui constatarem amb emoció. Per tant, visquem a fons aquesta experiència d'avui, fem-nos-en partícips i acomiadem amb tots els honors un cor que ha estat model, guia, orgull i font de plaers musicals durant tres dècades i que s'ha guanyat a pols un lloc preeminent en la història musical d'aquest país.

Xavier Chavarria, musicòleg i crític musical

Biografies

Cor Lieder Càmera

El so càlid i expressiu, propi i característic de Lieder Càmera va ser una de les prioritats del treball del seu fundador Josep Vila i Casañas l'any 1990 i ha continuat essent així amb els seus successors, Xavier Pastrana, Elisenda Carrasco i Ribot i Eduard Vila i Perarnau.

En tots aquests anys d'història Lieder Càmera ha estat dirigit per nombrosos directors de prestigi i ha col·laborat amb diverses orquestres nacionals i internacionals. Ha estat cor adscrit al Festival Castell de Peralada, ha actuat amb la Companyia Carles Santos fent gira per nombrosos festivals europeus, així com al TNC en un espectacle sobre el poeta Joan Maragall.

Aquesta trajectòria peculiar fa de Lieder Càmera un cor versàtil, amb una flexibilitat interpretativa extraordinària i una capacitat especial de comunicació amb el públic.

L'interès per la preservació i difusió del patrimoni ha dut el cor a dedicar a la música catalana cinc dels sis CD enregistrats. L'últim, presentat el maig del 2017, fou l'estrena mundial de la missa a doble cor *Sanctus-Benedictus* de Josep Vila i Casañas a la temporada de Cambra 2014-15 de L'Auditori, amb motiu del vint-i-cinquè aniversari del cor.

La temporada 2018-19, sota el lideratge de J. Vila i Casañas, va emprendre un projecte en què la dedicació a la música catalana dels segles XX i XXI, presentar formats de concert alternatius i incorporar professionals a la plantilla esdevingueren els eixos principals.

Josep Vila i Casañas, director

És un dels directors de cor més reconeguts del panorama català i espanyol. La seva especialitat és el repertori vocal *a cappella* i també la literatura coral-orquestral de tots els temps.

Ha estat convidat a dirigir formacions com el Coro Nacional de España, Cor de la Ràdio de Suècia, Cor de la Filharmonia d'Eslovènia, Cor Estatal de Turquia, World Youth Choir (anys 2010 i 2019), Cor de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest i Coro Juvenil Nacional Simón Bolívar de Veneçuela. El mes de febrer del 2022 debutarà a Alemanya al capdavant de l'MDR Rundfunkchor de Leipzig.

És director associat del Coro de la Comunidad de Madrid, director del Cor Lieder Càmera de Sabadell i professor de direcció de cor a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Ha estat director titular de l'Orfeó Català (1998-2016), del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (2011-2016) i del Coro de Radiotelevisión Española (2007- 2010).

En la seva vessant com a preparador de cor ha treballat al costat de les principals batutes del panorama internacional: Daniel Barenboim, Daniele Gatti, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Marc Minkowski, Jean-Christophe Spinosi, René Jacobs, Lorin Maazel, Helmuth Rilling i Frans Brüggen, entre d'altres.

Com a compositor, és autor d'un ampli catàleg d'obres per a cor i per a cor i orquestra. Entre les seves peces més interpretades arreu del món destaquen *Sanctus-Benedictus* (1992) i *Salve Regina* (2001). Altres obres més recents són la *Missa Sanctus-Benedictus*, per a dos cors *a cappella*; l'oratori *Veni Creator Spiritus*, per a quatre solistes, cor i orquestra, estrenat al Palau de la Música de Barcelona l'any 2016; la rapsòdia per a cor i piano *Lau Haizetara*; *Five folk songs* per a cor i orquestra, i la *Missa Sagrada Família*, que li valgué el Premi Clavé a la millor composició coral catalana l'any 2018.

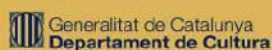
Imparteix regularment seminaris i classes magistrals de direcció de cor a diverses ciutats europees i llatinoamericanes.

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021–2022
Celebrem la vida!

Més informació i venda d'entrades
individuals i abonaments a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Palau Òpera

Radamisto de Händel
amb Philippe Jaroussky, Il
Pomo d'Oro & Francesco
Corti

L'Orfeo de Monteverdi
amb Ian Bostridge, Europa
Galante & Fabio Biondi

Giulio Cesare de Händel
amb Carolyn Sampson, Forma
Antiqua & Aaron Zapico

King Arthur de Purcell
amb Vox Luminis
& Lionel Meunier

The fairy queen de Purcell
amb Vox Luminis
& Lionel Meunier

Abona't als cinc concerts
de *Palau Òpera*
a partir de 195 euros

Textos

Johannes Brahms (1833-1897)

Die Rosmarin, op. 62/1

Text extret de *Des Knaben Wunderhorn*

Es wollt' die Jungfrau früh aufstehn,
wollt' in des Vaters Garten gehn.
Rot' Röslein wollt' sie brechen ab,
davon wollt' sie sich machen
ein Kränzelein wohl schön.

*La donzelleta ben d'hora es vol llevar,
i al jardí de son pare vol anar.
Vol collir roses vermelles,
i vol fer-se amb totes elles
una garlanda com poques n'hi haurà.*

Es sollt' ihr Hochzeitskränzlein sein:
„Dem feinen Knab', dem Knaben mein.
Ihr Röslein rot, ich brech' euch ab,
davon will ich mir winden,
ein Kränzelein so schön.“

*La garlanda la durà al seu casament:
“Per al meu xicot, formós i valent.
Us cullo, flors del meu roser,
així amb vosaltres trenaré
una garlanda ben escaient.”*

Sie ging im Grünen her und hin,
statt Röslein fand sie Romarin:
„So bist du, mein Getreuer, hin!
Kein Röslein ist zu finden,
kein Kränzelein so schön.“

*Buscà pel verd, aquí i allà,
en lloc de roses, romaní trobà:
“Com elles has fugit, mon amador,
cap rosa puc trobar, cap altra flor,
cap bella garlanda no hi haurà.”*

Sie ging im Garten her und hin,
statt Röslein brach sie Rosmarin:
„Das nimm du, mein Getreuer, hin!
Lieg' bei dir unter Linden,
mein Totenkränzlein schön.“

*Voltà pel jardí, per aquí i per allà,
en lloc de roses, romaní trobà:
“Pren això, promès meu!
Reposa ara, sota el salze, vora teu,
ma corona de morts, formosa de mirar.”*

Wilhelm Stenhammar (1871-1927)

I serraillets have

Lletra de Jens Peter Jacobsen (1847-1885)

Rosen sænker sit hoved tungt
af dug og duft,
og pinjerne svaje så tyst og mat
i lumre luft.

Kilderne vælte det tunge sølv
i døsig ro,

*La rosa inclina el seu cap,
feixuga de rosada i perfum,
i els pins es gronxen en silenci,
desmaiadament, en l'aire xafogós.
Els rierols vessen el ferro pesant
en una total tranquil·litat.*

minareterne pege mod himlen op
i tyrketto,
og halvmånen driver så jævnt afsted
over det jævne blå
og den kysser rosers og liljers flok,
alle de blomster små
i serraillets have,
i serraillets have.

*Els minarets apunten al cel
en la fe turca,
i la mitja lluna es distancia lentament
sobre el blau del vespre
i llavors, besa el ramat de roses i lliris,
totes aquestes flors menudes,
al jardí del serrall,
al jardí del serrall.*

Johannes Brahms

Nachtwache I, op. 104 núm. 1

Text de Friedrich Rückert (1788-1866)

Leise Töne der Brust,
Geweckt vom Odem der Liebe,
Hauchet zitternd hinaus,
Ob sich euch öffnen ein Ohr,
öff'n ein liebendes Herz,
und wenn sich keines euch öffnet,
trag ein Nachtwind euch
seufzend in meines zurück.

*Les suaus paraules de l'ànima
inspirades per l'alè de l'amor,
mormolen tremoloses enfora.*

*I si obres les orelles,
també ho fa un cor enamorat.
I si cap cor no s'obre per a tu,
deixa que la brisa nocturna
et porti sospirant cap a mi.*

Nachtwache II, op. 104 núm. 2

Text de Friedrich Rückert

Ruhn Sie?
Rufet das Horn des Wächters drüben aus Westen,
und aus Osten das Horn rufet entgegen:
Sie ruhn.

Hörst du, zagendes Herz,
die flüsternden Stimmen der Engel?
Lösche die Lampe getrost,
hülle in Frieden dich ein.

Reposen?

*El corn del sentinella crida des de l'Oest,
I des de l'Est respon un altre corn:*

Reposen.

*¿Sents, cor vacil·lant
les xiuxiuejants veus dels àngels?
Apaga la llàntia,
conhortat i cobreix-te de pau.*

Joseph Rheinberger (1839-1901)

“Sanctus & Benedictus”, de la *Cantus Missae*

Sanctus, sanctus, sanctus
Dominus Deus sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis
Sant, Sant, Sant és el Senyor,
Déu de l'univers.
El cel i la terra són plens de la vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel.

Alfred Desenclos (1912-1971)

Salve Regina

Salve Regina mater misericordiae,
Vita dulcedo et spes nostra, salve.
Ad te clamamus exules filii Hevae,
Ad te suspiramus gementes et flentes
In hac lacrimarum vale.
Eia ergo advocata nostra Ilos tuos
misericordes oculos ad nos converte;
Et Jesum benedictum fructum ventris tui,
Nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria
Salve!
Salve Reina i Mare de Misericòrdia
vida, dolcesa i esperança nostra.
A tu plorem pobres exiliats fills d'Eva;
a tu sospirem, gement i plorant
en aquesta vall de llàgrimes.
Gira cap a nosaltres, gràciosa advocada nostra,
els teus ulls misericordiosos;
i després del nostre exili,
ensenyà'ns el fruit beneït del teu ventre, Jesús.
Oh clement, oh pietosa, oh dolça Verge Maria.
Salve!

Cant Gregorià i
Maurice Duruflé (1902-1986)
Tu es Petrus

Tu es Petrus
Et super hanc petram
aedificabo ecclesiam meam.
Tu ets Pere,
i sobre aquesta pedra
edificaré la meua Església.

Josep Sancho Marraco (1879-1960)
Muntanyes regalades
(cançó tradicional)

Muntanyes regalades
són les de Canigó,
que tot l'estiu floreixen,
primavera i tardor.

Jo que no l'aimo gaire,
jo que no l'aimo, no,
jo que no l'aimo gaire
la vida del pastor.

Mon pare m'ha promesa,
a un pobre pastor.
Ell se'n va a la muntanya,
jo visc al Rosselló.

Jo que no l'aimo gaire...

Ell menja pa moreno,
jo en menjo del flecó;
ell beu de l'aigua fresca,
jo vi del Rosselló.

Jo que no l'aimo gaire...

Ell dorm a la pallissa,
o en llençols de cotó,
ell en cull brots de mata
jo floretes d'olor.

Jo que no l'aimo gaire...

Enric Morera (1865-1942)

La sardana de les monges

Text d'Àngel Guimerà (1845-1924)

Al davant de l'ermita de Sant Rafel
les sardanes airoses pugen al cel,
i tothom sent en l'ànima dolçor de mel.

Sardanes com aquestes mai s'han sentit.
Fins les ballen els avis quan ve la nit.
I als genolls de les mares salta el petit.

Per planúries i serres escampa el vent
de la cobla les notes alegrement,
i fins l'ona s'hi acosta, que al lluny la sent.

En un coll de muntanyes hi ha un monestir.
De puntetes les monges van al jardí,
que les roses enceses, i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
amb gatzara i rialles dels balladors,
i entorn d'elles, els arbres, quines remors!

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres;
ja se n'hi ajunten d'altres, i altres després;
les de més lluny s'acosten; tothom ja hi és.

Ballen totes porugues, ben dolçament;
enrogides les galtes, mig somrient,
i sos peus en la terra, ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi va.
Sent-hi a prop, llagrimaja; no sap renyar,
que ella també n'és filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca, les monges veu.
Pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu, bondadosa: –Balleu, balleu!

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
“Crucifixus”, de la *Missa en Si menor, BWV*
232

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est
*Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat,
patí i fou sepultat.*

Joan Manuel Serrat (1943)
Ara que tinc vint anys

Ara que tinc vint anys
ara que encara tinc força
que no tinc l'ànima morta
i em sento bullir la sang

Ara que em sento capaç
de cantar si un altre canta
avui que encara tinc veu
i encara puc creure en déus

Vull cantar a les pedres, la terra, l'aigua
al blat i al camí, que vaig trepitjant
a la nit, al cel, a aquest mar tan nostre
i al vent que al matí ve a besar-me el rostre

Vull alçar la veu, per una tempesta
per un raig de sol
o pel rossinyol
que ha de cantar al vespre

Ara que tinc vint anys
ara que encara tinc força
que no tinc l'ànima morta
i em sento bullir la sang

Ara que tinc vint anys
avui que el cor se m'embala
per un moment d'estimar
o en veure un infant plorar

Vull cantar a l'amor, al primer, al darrer
al que et fa patir, al que vius un dia
vull plorar amb aquells que es troben tots sols
sense cap amor van passant pel món

Vull alçar la veu, per cantar als homes
que han nascut dempeus
que viuen dempeus
i que dempeus moren

Vull i vull i vull cantar
avui que encara tinc veu
qui sap si podré demà

Però avui només tinc vint anys
avui encara tinc força
i no tinc l'ànima morta
i em sento bullir la sang.

Herbert Howells (1897-1983)

Requiem (part III)

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Doneu-los, Senyor, el repòs etern.
Que la llum eterna brilli damunt d'ells.

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Jubilate Deo

Jubilate Deo universa terra;
psalmum dicite nomini ejus.
Venite et audite, et narrabo vobis
omnes qui timetis Deum
quanta fecit Dominus
animae meae.
Alleluia.
A Déu amb alegria, tota de la terra,
digueu un salm en honor del seu nom:
veniu i escolteu, i us explicaré,
a tots els qui temeu Déu,
quines grans coses ha fet el Senyor
per la meua ànima.
Al·leluia.

També et pot interessar

La Casa dels Cants

Diumenge, 17.10.21 – 18h

Sala de Concerts

Cor Zóngora (Montse Meneses, directora)

Cor Tyrichae (Andreu Ferré, director)

Orfeó Català (Pablo Larraz, director principal; Simon Halsey,
director artístic)

Actuació individual de cada cor i cants comuns

Programa a determinar

Preu: 15 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, set against a dark blue background. The lines create a sense of movement and depth, resembling a stylized landscape or a musical composition.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

